

Häggens Hemlighet

För Svenska Canada-Tidningen.
AV G. H. SILVER.

(Forts. fr. föreg. nr.)
— Margit, som underrättat mig om
ert vänliga besök, sände mig hit för
att hälsas och säga att hon och
slog sig till guds nåde på den bästa
vid hennes sida. Naturligtvis antog
jag med glädje anbudet, lyssnerhet se-
dan jag fick veta, att det var ett frun-
timmer — och en sådan älsklig va-
relse, som Ni, sedan! tillade han och
betraktade henne med en blick, så
ljungande att rodnaden färgade Annas
kinders rött.

Jaså, tänkte hon, han är sådan!
— Tack för vänligheten, sade han
hövligt. Jag satt här helt ensam, så
det var ju trevligt att få sällskap.
Detta sade hon mera för att något
saga än av verkligt känd tacksamhet
över att bli avbruten i sin beundran
för den omvälvande naturen. Hon kände
sig tvungen obehagligt berörd av
hans närvaro.

— Ja, således ensam var ni ju!
Tänk så enformigt det måtte ha va-
rit, lyssnerhet för Er, som förefaller
att vara så så livlig natur...
Han trodde att Anna skulle känna
sig smickrad av dessa ord, medan de
i dess ställe tände harmens lågor i
hennes bröst. Hon kunde icke fördrå
den ton han begagnade sig av och kände
en viss motsägelsselusta vakna in-
om henne.

— Ahnej, långt därifrån, min bästa
herre! Det var visst icke enformigt.
Jag satt just och njöt av den härliga
naturen, som så givmilt slösar sina vack-
ra scenerier omkring er hem och dess
omgivning, och jag märkte knappast
att jag var ensam. Jag märkte icke
tre uppträdande förnär tilltalade
mig, så upptagen var jag av anblicken
av allt det sköna och jag kände mig
nästan illa berörd, då ni åter väckte
mig till verkligheten, ty naturen och
ensamheten är min bästa vänner!
Hail ryknade på näsan vid dessa ord,
detta smick-snack av intet värde, tänk-
te han för sig själv och kunde med
modra röja sina känslor.

— Jag hoppas, att ni ej därmed me-
nar att jag är oälsklig eller att ni är
pinnsamt förbör av min närvaro. Kan-
ske jag förstår en andaktstund för
fröken. I så fall ber jag mig ursäkt!
Sade han ironiskt och reste sig liksom
för att gå.

— Ah, för all del! Så menade jag
inte, svarade han. Menar ni verkligen
att jag är så otacksam! Men jag
säger det än en gång, ensamheten är
min bästa vän, ty jag är ej av en "liv-
lig natur", som ni ryss uttryckte er.
Jag tror mig kunna räkna bland dem,
som av okäsliga varelser vanligen
kallas slutta och tyta, eller som man
också säger — dumma! Ja, verkligen
dumma, blir man ansedd vara, om man
har den kvicka livligheten, som fö-
retalar mig så naturligt. Jag är ej
livlig och förstår ej underhålla någon
intresserande skämt, tokoliga
saker och uttryck, med mera sådant,
utan jag önskar helst tala om allvar-
liga saker, om sådant varar man kan
verkligt njuta och få någon behållning
av! Det, som kommer våra varmare
känslor att glöda och de ädlare kän-
slorna att sjunda och hjärtat att klappa
av hänförelse, — detta älskar jag!
Just därför uttryckte jag mig, så som
jag gjorde. Jag älskar ensamheten
därför att den så lätt kommer tanken
att flyga ut i världen. Den kommer
mig att tänka och då kan jag erfa-
ra storheten i Naturen, — lyssna till
det språk, den talar.

Men, förlikt, jag glömmar mig! Jag
vet ju ej om sådant kan inträffa
Eder, förlikt, ty sådant misch-masch
ligger väl ej för eder — med ert liv-
liga humor.

Hon visste ej själv varför hon talade
som hon gjorde — det var som om
hon blivit predikant. Kanske hon gjorde
det för att förnär Harald att ej stå
i så viss samtalsämnen, som hon av
honom fruktade... kanske hon ville
trappas honom.

Harald trapperades verkligen av
hennes svada, men förstod konstet att
dölja sin harm och motvilja och förde
samtalet in på visserligen allvarliga,
men dock inträskta ämnen. Samta-
let gick snarast livligt och otvungen,
varför Anna snart började låta sina
nedsättande misstankar om honom ge-
rika. Hon hade nog misstagit sig,
tänkte hon, ty Harald tycktes vara en
rätt beläst, bildad man och ägde även
belevnhet.

Sedan samtalet något avstannat
drog Harald upp en illa känd tidskrift
och fördjupade sig i dess innehåll. Ja,
så, tänkte hon, är det så dan i littera-
tur, som inträffar honom! Efter en
stund upptäckte hon emellertid att tid-

ningen var upp och nedvänd. Huru
kunde detta förhålla sig? Med vad av-
sikt höll han tidskriften så — ty na-
turligtvis läste han ej? Beträktade
han måne henne genom hälet, som
hon just nu upptäckte?... Alldeles så-
kert! Så avskyvärt! Och mycket rik-
tigt, Harald satt och betraktade Anna
genom hälet och märkte ej, att han
höll tidskriften upp och nedvänd.

Så vacker och intagande hon är, där
hon sitter med den djupa, drömmande
blicken fäst framför sig! Huru beru-
sande det skulle vara, att trycka hen-
nes härliga gestalt intill sitt bröst och
trycka glödande kyssar på hennes
mun! — Hans ögon lågade av begä-
rens eld och hans hjärta klappade
vid denna tanke. — Hon skulle vara
något för honom — och hon skulle
bliva det!

Plöteligen dyker ett annat soligt an-
sikte fram för hans inre syn, — det
var Margots! Men Margot tänkte han,
— han hade ju henne. Vad skulle
hon säga, om hon finge veta att han
kurliserat hennes väninna? — Pytt!
Behövde hon veta det? Genom Anna?
— Ahnej, hon skulle nog veta att titta
därmed, därav var han övertygad.

— Kan ni gissa vem jag nyss tänkte
på? sade han och lade ifrån sig tids-
kriften. Hans ögon brunno av en
låg begärens eld. De voro så ljungande
att rodnaden oivillkorligen färgade
hennes kinders purpurroda. — Hans
beslut var fattat.

— Ah, det är väl rätt gissat, svarade
Anna, utan överraskning. Edra tan-
kar voro naturligtvis hos Eder älsk-
liga fru, Margot, — hos vem annan
skulle de väl vara? Jag såg att ni
var så upptagen av tankarna på henne,
att ni ej märkte att ni höll tids-
kriften upp och ned. Ni tänkte natu-
rligtvis på henne, men låtsades låsa, ty
ni ville väl icke visa, att ni älskar
hennes så högt, att ni ej en minut kan
glömma henne. Ni trodde väl att jag
skulle anse en sådan kärlek barnslig;
eller hur, — det var ju så?

Hon visste alltför väl att den han
tänkt på var — hon själv och att den
han minst tänkt på eller minst önskat
de bli påmind om, det var just —
Margot. Därför yttrade hon sig så som
hon gjorde, hon hoppades därmed för-
mål Harald uppgiva försöket. Hon
fixerade honom skarpt då hon sade
detta och då hon nämnde, att han höll
tidskriften upp och nedvänd, hade
hon sett hur han ryckt till och mumlat
några oöförliga ord.

— Märkvärdigt utropade han med
omötvärdad häftighet. Ni måste visst
vara mycket fäst vid min hustru, till-
te han med ett ironiskt leende. En
sådan vänskap är rörande. Men, up-
riktigt sagt, jag tänkte på en annan.
— Verkligen, utropade Anna med
låtad förvåning. Ni tänkte på en
annan, säger ni — dock, ingen okysk
tanke, hoppas jag.

Harmen och förlagenheten fattade
Harald tidskriften, nu med den skillna-
den att han förvisade sig om att han
höll den rätt. Det sjöd inom honom
av harm. Så förgäpigt! Så skarpin-
gigt trodde han ej att hon var. Att bli
så nesligt avsnoppad och till på köpet
bli påmind om Margot i detta samman-
hang. Så förgäpigt! Läsningen ville
ej gå bra. Han kunde ej glömma Anna,
hon föreföll honom efter detta allt
mera efterträngsvärd. Hans avsikt
var nu blottad för Anna, han kunde
gärna försöka igen, hans karaktär var
ändå blottad för henne!

Han kastade plöteligen ifrån sig tids-
kriften igen och med hett började
han att utan anledning angripa nyk-
terhetsrörelsen och dess anhängare.
Han hade låst ett citat i tidskriften
ifrån, införd av Bryggareföreningen,
där måttligheten prisades. — Utopi-
ster, fantaster och dåraktiga drömmare
— så där de vackra tillmålen han
gav nykterhetsvännerna.

Varm nykterhetsvän, som Anna var,
bemötte hon de föga vackra uttjuel-
sorna och snart var en häftig diskus-
sion i full gång. Det var detta Harald
beräknat. Han flyttade sig så små-
ningom närmare och närmare intill
Anna. De låga tankarna började åter
få makt med honom och han flyttade
sig så nära Anna, att han kände
hans andedräkt mot sitt ansikte, då
hon med ens vaknade till besinnning.

— Det var som hade en kall västan-
vind avkylt hennes kind och väckt hen-
ne ur en dröm. Jag måste vara på
min vakt, tänkte hon med hävan i sitt
bröst. Hon kastade en forskande
blick på Harald och i detsamma kin-

de hon hur Harald lindade sina ar-
mar kring hennes midja. Några se-
kunder därefter låg hon intill hans
bröst, med lidelse tryckte han glö-
dande kyssar på hennes rosenläppar,
som förr aldrig blivit kyssade av en
man. — Oh! — Det blev så tryk-
ande omkring henne — det blev så
kvast, så mörkt. Det svarnade för
hennes ögon och maktlös låg hon där
i hans armar. Hon var som berusad,
förämd; hon försökte frigöra sig från
hans famntag, men förmådde ej. Hon
ville säga fingrarna i örnen för att
slippa böra hans lidelsefulla ord —
hon ville röra, men kunde ej få fram
ett ljud. — Stackars Margot, stackars
Margot! var allt vad hon förmådde sa-
ga. Hon var prigrädd av en lidelse-
full ung mans lättänne, som glömte sin
manliga värdighet, sina eder och sin
stackars Margot, som trodde honom
vara trogen som guld, och som ingen
annan och oskuldsfull som en ung
flicka.

— Oh, stackars Margot, suckade hon,
förgäves ständigt sig lös från hans le-
kalla famntag. — — — (Forts.)

Nordbor i Förenta Staterna.

Till president för Illinois Implement,
Vehicle and Hardware Association har
vid årsmötet i Peoria, Ill., valts
J. A. Montelius Jr från Piper City.

Hedersbevis. Emil Anderson, orga-
niserare i Sv. luth. församlingen i Center
City, Minn., har i dagarna utnämnts
till medlem av American Guild of Or-
ganists.

Inrikesdepartementet har utnämnt
advokaten A. H. Linn i Cambridge,
Ill., till "explosives agent", d. v. s. en
person, som utfärdar tillstånd inom
county för handel med explosivaämnen.

Minnesotas Plasterers, Bricklayers
and Masons Association har vid sitt
nyligen i Virginia hållna möte valt
till president Matt Sillman, Minne-
apolis, och till vicepresident Sam Blon-
dell, Red Wing.

Anderson Shipbuilding Co. i Seattle
har fått kontrakt på ytterligare två
motorskepp, fullriggade och på 3,000
ton d. v. s. På Andersons varf vid Hough-
ton, Lake Washington, oro förut två
fartyg beställas.

Koreansmissionären dr. G. Anderson
talade härom aftonen vid en Kvin-
nornas hjälpförening inom metodist-
församlingen i Andover, Ill., anordnad
fest. Dr. Anderson är född i Andover
och som till pastor Alfred Anderson.

Pastor A. G. Hammarberg innehar
kallelsen från Columbiakonferensen
av Augustinasynoden missionsstyrel-
se att verka bland soldaterna vid
Camp Lewis, och om detta är obehö-
vligt, att tjäna som resepredikant inom
konferensen.

Mrs Gabrielle Tavaastjärna, den
framstående svenska skådespelerskan,
uppträdde häromdags inför en åhö-
rarskara översittande två tusen per-
soner vid den konsert som gavs av
the Globe Music Club i De Witt Clin-
ton High School, New York.

Vid en automobilolycka omkom ny-
ligen Carl Ekström i Shafer, Minn.
Tre andra personer, nämligen Walter
Johnson, Adolph Hemquist och Gust
Johnson från Shafer, vilka befunno
sig i samma bil vid olyckstillfället,
erhöll mindre allvarliga skador.

10,000 dollar i skadesättning begär
i inlagd rättegångsansökan Edgar Bill-
strand i Rockford från f. aldermannen
William Stenlund därstädes, emedan
S. för några veckor sedan, enligt rät-
tegångsansökan, med sin automobil
överkörde och dödade Billstrands lilla
dotter.

I inlämnad rättegångsansökan begär
Mrs Hazel Hanson i Columbus, Neb.,
20,000 dollar i ersättning från coun-
tyt, emedan detta genom försummel-
se i fråga om väghållningen försäkrat
hennes make Carl Hansons död.

Förtroendeuppdrag. Elmer Johnson
i Waboo, Neb., har i dagarna utsetts
till federalagent för besparingskam-
panjen under krigen, och ha till med-
lemmar i den komité som skall hjälpa
honom härunder bl. a. utnämnt Ole Nelson
i Leshara, Mrs Adelle Osterberg i
Mead, Andrew Martinson i Swede-
burg, Eric Edman i Valparaiso och Ed
J. Breidenberg i Waboo.

Vid polisförhör med anledning av att
tolfriga farmardottern Helen Olson i
Mabel, Minn., under ett besök i gran-
nen Olof Petersons hus blev skjuten
till döds har den senaste nioårige son
Albin Peterson tillstått att han vid
tillfället i ett närliggande rum lekt
med ett gevär, från vilket skottet
brann av och träffade flickan. Gos-
sen uppger att han först blev så rädd
att han ej vågade tala om förhållan-
det.

Logen Framåt nr 91, S. F. A., i
North Easton, Mass., har valt till
tjänstemän för nästa termin: ordf.,
Albin Hall, v. o. Conrad Carlson, mar-
skalk John Hallqvist, bthr. Otto Otto
Anderson, prot-sekr. Oscar Range,
fin-sekr. Bror Olson, kassör Chas.
Strom, kassör Mrs J. Johnson. Instal-
leringen sker den 9 jan. 1918 av logens
deputerade Mrs Ida Aakre från Brock-
ton. Flakommissionen kommer att bjuda
på förtäringar efter mötet, var till
alla är välkomna.

Logen Nordstjärnan nr 237, V. O., i
North Easton, Mass., har valt följande
tjänstemän för nästa år: ordf. John
Hallqvist, v. ordf. Edvard Erickson,
prot-sekr. Sander Larson, fin-sekr.
Emil B. Lundgren, kassör John Olson,
kaplan Mrs Ernst Sundell, cere-
moniästare Mrs Vent, inre vakt Ta-
ge A. Anderson, yttre vakt Albert Ol-
son, f. d. o. Ede Haglund. Installering-
en sker den 3 januari 1918. Installa-

ringssceremonierna komma att utföras
av logens deputerade Albin Hall med
stab.

En halv tidning till skänks. I Nord-
stjernans senaste nummer meddelas
att dessa en delägare A. E. Johnson
skänkt halva andelen av samma tid-
ning till andre delägaren Charles K.
Johansen. I tillkännagivandet heter
det bl. a.: "Till följd av min fram-
skridna ålder har jag så, småningom
dragit mig tillbaka från aktivt deltag-
ande i mina olika affärsföretag. Jag
har därför denna dag överlåtit mitt
halva intresse i Nordstjärnan till min
vän Charles K. Johansen, som sedan
år 1888 aktivt sysslat med dess ut-
givande och som ett tecken på min vän-
skap till honom och på grund av
hans visade lojalitet har jag som gåva
överlåtit min andel i tidsningsföretaget
till honom."

Hedrande utnämning. Ben Nordling,
som under de senaste åtta åren varit
anställd vid United States National
bank i Portland, Oreg., under senare
tiden såsom biträdande auditor, har
antagits en synnerligen förmållig be-
fattning inom auditorsdepartementet
vid federala reservbanken i San Fran-
cisco. N. har gjort sig känd såsom
en synnerligen duktig banktjänsteman
och bedräder i vägar genom att bliva
vald till ordförande för Portlandavdel-
ningen av American Institute of Bank-
ing, och han blev kort före avresan
vald till dess hedersmedlem. N. är
endast 28 år gammal, och han torde
vara den yngste som någonsin hedrats
på dylikt sätt. Av banken överläm-
nades såsom minne en synnerligen
vacker gunst.

Svensk gruvbetare dödad. Under
arbete i en tunnel vid den stora damm
som East Bay Water Co. anlägger vid
San Pablo, Cal., rådde under spräng-
ning gruvbetaren Lewis Peterson
att förlora livet häromdags och fem
av hans kamrater undgingo med
knapp nod samma öde. Männen hade
laddat sina borrhål då de ginga hem
till middag som vanligt, och då de
störvande hem, så var Peterson i speken
då arbetarna återingo in i tunneln.
Av någon anledning hade ett skott icke
brunnit av förän nu och detta
träffade Peterson och dödade honom
ögonblickligen. De andra kastades till
marken av explosionen, men blevo icke
vidare svårt skadade. Peterson
var en man av 50 års ålder. Han var
ogift, men om han efterlämnat några
skuldsättningar har synes ingen ha reda
på.

Jubileumsfirande storioge. New
York's skandinaviska storioge, I. O. G.
T., kan i dagarna fira 20-årsjubileum,
i det storioget blev av Dr. Delos H.
Mann instiftad den 18 december 1897.
Storiogens verksamhetsfält sträcker
sig över staterna New York, New Jer-
sey och en del av Pennsylvania. Detta
är i sanning ett hårdarbetat fält och
nära nog omöjligt att få ordens med-
lemsnummer att komma upp i propor-
tion till den skandinaviska befolkning-
en som finnes. Trots alla mothugg,
trots alla motgångar räknar dock stori-
ogen 1,700 medlemmar. För att på
högtidligt och värdigt sätt fira stori-
ogens 20-åriga tillvaro hade två nio da-
gar, lördagen den 15 och söndagen den
16 december avsatts för detta ändamål.
På lördagen hölls en anslående
konsert i Central Branch Y.M.C.A. i
New York. Medverkare voro kongress-
man C. H. Randall från Los Angeles,
Cal., prohibitionspartiets vice repre-
sentant i kongressen. Ordens högste
chef i Amerika, Ben D. Wright från
Lockport, N. Y., talade ävenså. So-
pransångerskan miss Ella Lindell från
Obston, violinisten Vera Thulander,
McDowell Saxophone Quartet från
New Jersey och pianisten Alma E.
Nelson voro bland dem som av kom-
mittén engagerats att medverka på
programmet. På söndagen fortsatte
festligheterna i ordenshuset på State
st. med extra gradmöte och festloge.

10,000 dollar i skadesättning begär
i inlagd rättegångsansökan Edgar Bill-
strand i Rockford från f. aldermannen
William Stenlund därstädes, emedan
S. för några veckor sedan, enligt rät-
tegångsansökan, med sin automobil
överkörde och dödade Billstrands lilla
dotter.

I inlämnad rättegångsansökan begär
Mrs Hazel Hanson i Columbus, Neb.,
20,000 dollar i ersättning från coun-
tyt, emedan detta genom försummel-
se i fråga om väghållningen försäkrat
hennes make Carl Hansons död.

Förtroendeuppdrag. Elmer Johnson
i Waboo, Neb., har i dagarna utsetts
till federalagent för besparingskam-
panjen under krigen, och ha till med-
lemmar i den komité som skall hjälpa
honom härunder bl. a. utnämnt Ole Nelson
i Leshara, Mrs Adelle Osterberg i
Mead, Andrew Martinson i Swede-
burg, Eric Edman i Valparaiso och Ed
J. Breidenberg i Waboo.

Vid polisförhör med anledning av att
tolfriga farmardottern Helen Olson i
Mabel, Minn., under ett besök i gran-
nen Olof Petersons hus blev skjuten
till döds har den senaste nioårige son
Albin Peterson tillstått att han vid
tillfället i ett närliggande rum lekt
med ett gevär, från vilket skottet
brann av och träffade flickan. Gos-
sen uppger att han först blev så rädd
att han ej vågade tala om förhållan-
det.

Logen Framåt nr 91, S. F. A., i
North Easton, Mass., har valt till
tjänstemän för nästa termin: ordf.,
Albin Hall, v. o. Conrad Carlson, mar-
skalk John Hallqvist, bthr. Otto Otto
Anderson, prot-sekr. Oscar Range,
fin-sekr. Bror Olson, kassör Chas.
Strom, kassör Mrs J. Johnson. Instal-
leringen sker den 9 jan. 1918 av logens
deputerade Mrs Ida Aakre från Brock-
ton. Flakommissionen kommer att bjuda
på förtäringar efter mötet, var till
alla är välkomna.

Logen Nordstjärnan nr 237, V. O., i
North Easton, Mass., har valt följande
tjänstemän för nästa år: ordf. John
Hallqvist, v. ordf. Edvard Erickson,
prot-sekr. Sander Larson, fin-sekr.
Emil B. Lundgren, kassör John Olson,
kaplan Mrs Ernst Sundell, cere-
moniästare Mrs Vent, inre vakt Ta-
ge A. Anderson, yttre vakt Albert Ol-
son, f. d. o. Ede Haglund. Installering-
en sker den 3 januari 1918. Installa-

ringssceremonierna komma att utföras
av logens deputerade Albin Hall med
stab.

En halv tidning till skänks. I Nord-
stjernans senaste nummer meddelas
att dessa en delägare A. E. Johnson
skänkt halva andelen av samma tid-
ning till andre delägaren Charles K.
Johansen. I tillkännagivandet heter
det bl. a.: "Till följd av min fram-
skridna ålder har jag så, småningom
dragit mig tillbaka från aktivt deltag-
ande i mina olika affärsföretag. Jag
har därför denna dag överlåtit mitt
halva intresse i Nordstjärnan till min
vän Charles K. Johansen, som sedan
år 1888 aktivt sysslat med dess ut-
givande och som ett tecken på min vän-
skap till honom och på grund av
hans visade lojalitet har jag som gåva
överlåtit min andel i tidsningsföretaget
till honom."

Hedrande utnämning. Ben Nordling,
som under de senaste åtta åren varit
anställd vid United States National
bank i Portland, Oreg., under senare
tiden såsom biträdande auditor, har
antagits en synnerligen förmållig be-
fattning inom auditorsdepartementet
vid federala reservbanken i San Fran-
cisco. N. har gjort sig känd såsom
en synnerligen duktig banktjänsteman
och bedräder i vägar genom att bliva
vald till ordförande för Portlandavdel-
ningen av American Institute of Bank-
ing, och han blev kort före avresan
vald till dess hedersmedlem. N. är
endast 28 år gammal, och han torde
vara den yngste som någonsin hedrats
på dylikt sätt. Av banken överläm-
nades såsom minne en synnerligen
vacker gunst.

Svensk gruvbetare dödad. Under
arbete i en tunnel vid den stora damm
som East Bay Water Co. anlägger vid
San Pablo, Cal., rådde under spräng-
ning gruvbetaren Lewis Peterson
att förlora livet häromdags och fem
av hans kamrater undgingo med
knapp nod samma öde. Männen hade
laddat sina borrhål då de ginga hem
till middag som vanligt, och då de
störvande hem, så var Peterson i speken
då arbetarna återingo in i tunneln.
Av någon anledning hade ett skott icke
brunnit av förän nu och detta
träffade Peterson och dödade honom
ögonblickligen. De andra kastades till
marken av explosionen, men blevo icke
vidare svårt skadade. Peterson
var en man av 50 års ålder. Han var
ogift, men om han efterlämnat några
skuldsättningar har synes ingen ha reda
på.

Jubileumsfirande storioge. New
York's skandinaviska storioge, I. O. G.
T., kan i dagarna fira 20-årsjubileum,
i det storioget blev av Dr. Delos H.
Mann instiftad den 18 december 1897.
Storiogens verksamhetsfält sträcker
sig över staterna New York, New Jer-
sey och en del av Pennsylvania. Detta
är i sanning ett hårdarbetat fält och
nära nog omöjligt att få ordens med-
lemsnummer att komma upp i propor-
tion till den skandinaviska befolkning-
en som finnes. Trots alla mothugg,
trots alla motgångar räknar dock stori-
ogen 1,700 medlemmar. För att på
högtidligt och värdigt sätt fira stori-
ogens 20-åriga tillvaro hade två nio da-
gar, lördagen den 15 och söndagen den
16 december avsatts för detta ändamål.
På lördagen hölls en anslående
konsert i Central Branch Y.M.C.A. i
New York. Medverkare voro kongress-
man C. H. Randall från Los Angeles,
Cal., prohibitionspartiets vice repre-
sentant i kongressen. Ordens högste
chef i Amerika, Ben D. Wright från
Lockport, N. Y., talade ävenså. So-
pransångerskan miss Ella Lindell från
Obston, violinisten Vera Thulander,
McDowell Saxophone Quartet från
New Jersey och pianisten Alma E.
Nelson voro bland dem som av kom-
mittén engagerats att medverka på
programmet. På söndagen fortsatte
festligheterna i ordenshuset på State
st. med extra gradmöte och festloge.

möte. Det hela avslöts med en ban-
kett.

Sörjd av bland andra en 70-årig son,
avled häromdags en av de allra äld-
sta svenskarna i Chicago, nämligen
Börje Börjesson-Osberg i 9032 Houston
ave. Osberg föddes i Stråvalla sock-
nen i Halland den 9 juli 1827 och hade
sålunda vid sin död hunnit den ovan-
ligt höga åldern av 95 år, fem måna-
der och åtta dagar. Han anlände till
Amerika och Chicago redan för 50 år
tillbaka och ingick som medlem i sv.
luth. Bethaniasförsamlingen, vilken
han tillhörde ända till sin död och
vars medlemmar i honom alltid funno
en rättkaffens, djupt religiös man.
Osbergs hustru dog för 8 år sedan i
en ålder av 88 år, och efter den tiden
bodde han ständigt hos sin måg och
dotter, Andrew och Christina Ander-
son, vilka ha sitt hem på nämnda
plats. Självt fick han ganska länge
behålla en god hälsa, men ett par ve-
ckor före sin död insjuknade han, och
förstodo hans närstående då att det led
mot slutet av den långa levnadslagen.
Den bortgångne lidningen sörges utom
av nämnda dotter och måg av tre sö-
ner, nämligen August, Edward och
Carl Osberg. Den förstnämnde av
dessa är nu själv 70 år gammal. Si-
nen Carl vistas på annan ort och
skrev nyligen till en av de härvärande
bröderna för att få reda på hur det
stod till med fadern. Detta brev an-
lände först samma dag som den bort-
gångne begravning ägde rum. Pastor
Berghult, nämnda församlingens lärare,
officerade vid begravningen och för-
rättade jordfästningen. — Alfred Os-
berg, en sonson till den gamle, avled
för omkring fyra veckor sedan.

Glöm ej att förnya Eder
prenumeration på
Svenska Canada-Tidningen!

Glöm ej att förnya Eder
prenumeration på
Svenska Canada-Tidningen!

Glöm ej att förnya Eder
prenumeration på
Svenska Canada-Tidningen!

Glöm ej att förnya Eder
prenumeration på
Svenska Canada-Tidningen!

Glöm ej att förnya Eder
prenumeration på
Svenska Canada-Tidningen!

Glöm ej att förnya Eder
prenumeration på
Svenska Canada-Tidningen!

Glöm ej att förnya Eder
prenumeration på
Svenska Canada-Tidningen!

Glöm ej att förnya Eder
prenumeration på
Svenska Canada-Tidningen!

Glöm ej att förnya Eder
prenumeration på
Svenska Canada-Tidningen!

Glöm ej att förnya Eder
prenumeration på
Svenska Canada-Tidningen!

Glöm ej att förnya Eder
prenumeration på
Svenska Canada-Tidningen!

Glöm ej att förnya Eder
prenumeration på
Svenska Canada-Tidningen!

Glöm ej att förnya Eder
prenumeration på
Svenska Canada-Tidningen!

Glöm ej att förnya Eder
prenumeration på
Svenska Canada-Tidningen!

Glöm ej att förnya Eder
prenumeration på
Svenska Canada-Tidningen!

Glöm ej att förnya Eder
prenumeration på
Svenska Canada-Tidningen!

MAGSJUKDOMAR

FÖRORSKA MÅNGA TILLSTÄND
som leda till

FÖRSTÖPPNING, BLINDTARMSINFLAMMATION,
HUVUDVÄRK, REUMATISM, NERVOSTITET,
SÖMNLÖSHET

Ni kan behandla symptom och icke fästa eder vid orsaken, tills ni
dör. Ni kan taga medicin och besöka läkare, ignorera naturen,
tills ni är utfattig.
Men ni blir aldrig frisk, förrän orsaken till magsjukdomen
är kurerad.

Bevisat på detta faktum är att ingenting, som ni hittills gjort, har
givit eder permanent bot.

VILL NI UPPMÄRKSAMMA DET